

**Posudek vedoucí bakalářské práce Kateřiny Horáckové
ATD**

Chtěla bych se věnovat motivu krajiny a důvodům proč krajinu zobrazovat.

Dát do vztahu můj dosavadní postup manipulace s obrazem krajiny s přístupem opačným. Manipulací s krajinou a následným vytvářením obrazu.

Vnímat a využívat krajinu jako masu, hmotu a strukturu. Pozorovat vztahy nalezené v přírodě, využít je, zobrazit, narušit nebo aplikovat. Zaznamenat, vyfotit, nakreslit, natočit.

Zjistit, jak si poradíme s fikcí, iluzí v krajině a jak si krajina poradí s iluzí námi vytvořenou.

Prozkoumat krajinu jako místo naší individuální projekce.

Prozkoumat vztah *rozklad* vs. *nedotknutelnost*, vycházející z teze, že krajina nikdy nelže.

Káťa vstupuje do krajiny, vstupuje do obrazu, vytváří subjektivní verze obrazu krajiny, manipuluje s obrazem a chystá se vstoupit do krajiny snad aby vyrovnala síly.

V rozhovorech se zmiňuje o okamžiku apokalypsy, dyzástru, kdy vnímáme krajinu jinými smysly, v okamžiku destrukce si vytváříme silný obraz krajiny která byla s krajinou, která se právě v tomto okamžiku bortí.

Paradoxně s právě probíhající výstavou krajinných fotografií v Rudolfinu, jejíž téma je mimo jiné „nespokojenost s krajinou, hledání Arkádie“, Káťa testuje reálnost reálného.

Za zmínku stojí i trojí uchopení obrazu. Pracuje se třemi médii a hledá moment reality technologické hranice tohoto média.

A tato viditelná mez zachycení a udržování světelného obrazu obsahující již hraniční kvality - „chyby“ tato hraniční kvalita obrazu může být formulována za původce posunu v obraze – právě tohoto dyzástru.

Za výbornou práci navrhuji Výbornou známku.

V Brně 3.6. 2010

doc.Mgr, Jana Preková

